

[Himmelstrup.]

ærede Medlem Hr. Henning Hasle fremsatte. Venstre har i hvert Tilfælde ment at burde tage Forbehold over for Lovforslaget, i hvert Fald i den foreliggende Form. Vi betragter det som lagt paa Tingets Bord til fri Forhandling og er rede til at diskutere baade Princippet og alle Enkeltheder i det Udvalg, hvortil det bliver henvist.

Formaalet med denne Lovgivning er, at man vil binde Pengeinstitutternes ledige Penge, man vil sikre sig, at disse ledige Penge ikke gaar paa Eventyr, at de holder sig i Ro og ikke laver Ulykker ved at kastes ud i mere spekulative Anbringelser. Nu er jeg af den Opfattelse, at de ledige Penges Problem kun i ganske ringe Grad — det er saa meget at sige slet ikke — berører Sparekasserne. Det kan naturligvis ikke nægtes, at der har været nogen Stigning i Sparekassernes Indskud, men vi er alle sammen enige om, at i Forhold til den Stigning, der har været i Bankernes Indskud, har den været af meget beskedent Omfang. Jeg tror ogsaa, at man vil give mig Ret i den Betragtning, at de Penge, der er kommet ind i Merindskud, er af en langt mindre løs Karakter for Sparekassernes end for Bankernes Vedkommende, fordi de ikke tilnærmelsesvis i samme Grad er — hvad skal jeg sige? — Realisationsindtægter, men i langt højere Grad Udtryk for en Opsparing.

Det blev ogsaa nævnt før, at selve Rentetilskrivningen ogsaa maa spille en meget betydelig Rolle paa dette Omraade. Hvis man regner med, saadan som det er gjort her, at der i de Aar, der har været Tale om, har været en Forøgelse i Sparekassernes Indskud paa en 400 Mill. Kr., og samtidig erindrer, at Rentetilskrivningen i disse Aar vil have udgjort saadan noget som en 85 Mill. Kr. om Aaret, vil det sige, at af den Stigning i Indskuddene, som vi henfører til Sparekasserne, stammer en meget betydelig Del netop fra Rentetilskrivningerne.

Den højtærede Handelsminister henviste i sin Forelæggelsestale om Begrundelse for, at det nu ogsaa var nødvendigt at tage Sparekasserne med under denne Lovgivning, til den meget betydelige Stigning, der er foregaaet i Sparekassernes Indskud i Januar Kvartal i Aar. Jeg kan desangaaende ganske slutte mig til de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Henning Hasle fremkom med angaaende de 122 Mill. Kr., som Indskuddene beløb sig til i dette Kvartal. Jeg tror, at den Afbrydelse, den højtærede Handelsminister kom med, at det kun drejede sig om to Maaneder, ikke er

rigtig. Det er tre Maaneder. (*Ministeren for Handel, Industri og Søfart* [Halvdan Hendriksen]: Ja!). I de statistiske Oplysninger, som den højtærede Handelsminister har ledsaget sit Forslag med, opereres der kun med to Maaneder, men der er Beløbet til Gengæld kun angivet til 94 Mill. Kr. Som ogsaa det ærede Medlem Hr. Henning Hasle sagde, er Januar Kvartal erfaringsmæssigt et meget stor Indskudskvartal for Sparekasserne, bl. a. fordi en hel Del af de kooperative Virksomheder, Mejerierne og Slagterierne, netop i dette Kvartal meget hyppigt indsætter deres Aarsoverskud i Sparekasserne. I de følgende Maaneder, naar Pengene skal fordeles, bliver de taget ud. Vi ser derfor ogsaa, at de ret store Tal for Januar Kvartal, som her er blevet nævnt, allerede er gaaet meget betydeligt ned i April Maaned. Af Statistikken fremgaar det, at Væksten i Indskuddene i April Maaned for Sparekassernes Vedkommende kun har været 26 Mill. Kr., hvoraf tilmed de 10 Mill. Kr. var Rentetilskrivning, saaledes at det i Virkeligheden drejer sig om et ganske lavt Tal.

Det er den ene Side af Sagen. Den anden Side af Sagen er Frygten for de uønskede Investeringer. I denne Henseende kan jeg ganske slutte mig til de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Henning Hasle gjorde angaaende den principielle Forskel paa Sparekasselovgivningen og Banklovgivningen. Den nye Sparekasselov har nemlig i sin § 9 foreskrevet ganske bestemte Anbringelsesmaader, som man ikke kan komme uden om, og disse Regler er naturligvis blevet fulgt i det store og hele, naar Sparekasserne har anbragt de forøgede indskudte Midler, disse 300—400 Mill. Kr. Naturligvis har Sparekasserne en lidt større Kasse nu end tidligere, men Midlerne er altsaa blevet anbragt som foreskrevet. Højere forrentede Laan hos deres Kunder er paa Grund af den tilstedeværende relative Pengerigelighed blevet afløst af lavere forrentede. En hel Del er endvidere blevet anvendt til Anlæg, til Køb af Obligationer.

Jeg tror derfor ikke, at der tilnærmelsesvis er den samme Fare som for Bankernes Vedkommende for, at Stigningen i Sparekassernes Indskud skal bevirke, at Pengene skal gaa paa Afveje, og jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at hvis man kunde analysere, hvor de Penge er kommet fra, som ligger paa det Sted, hvor de ledige Penge jo hober sig op, nemlig paa Nationalbankens Foliokonto, skal det nok vise sig, at de hverken direkte eller indirekte stammer fra Sparekasserne, i hvert Tilfælde kun i